

3 Cena numeru
centy w Krakowie, Podgórze
i na prowincyi.

PRENUMERATA

miesięczna w Krakowie i K. 30 h. (już z dostawą do domu)
na prowincyi z przesyłką pocztową i Kor. 30 hal. —
Prenumerata za granicą i msk. 30 L, 2 fr. 1 rz.
POJEDYNCZE KOPIE NABYWAĆ MOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCYACH PISM I NA WSZYST-
KICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

NOWINY

Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz po 16 hal., za każdy następny raz 12 hal.
drobne ogłoszenia po 4 hal. na wiersz (minimum
30 hal.). Nadawca za wiersz płacony 30 hal. w całości
za każdy dzień po 3 Kor. — Załącznik 20 Kor. za tytuł
literatury przewodzi w swoim zarządzie p. M. Hupczyński.
Administracja „Nowin” ul. Wiślna L. 2.
otwarta od godziny 8 rano do godziny 8 wieczorem

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja
Sokółowska, Pasaż Hausmana L. 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340.
Ekspedycja „Nowin” ul. Wiślna L. 2.

REDAKTOR NACZELNY
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340)
od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ulica Wiślna L. 2.
Rękopisy nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Sprawa żulińska.

W sprawie chłopca ruskiego Michała Kochańczyka, rzekomo pobito przez nauczyciela Greiss'a, ogłasza c. k. Biuro koresp. następującą urzędową relację:

Ogłoszyny sądowo-lekarskie stwierdziły, że chłopiec uamiał śmierć naturalną na zapalenie mózgu na tle ogólnej gruźlicy, znacznie rozprężonej w płucach, wątrobie i śledzionie. Gruźlica istniała jeszcze przed dniem rzekomego pobicia, które jeśli nastąpiło, a za tem nie przemawiają żadne ślady uszkodzenia zewnętrznego, nie mogły wywołać tego stanu chorobowego.

Toż samo w wywiadach oświadcza lekarz w Striju, do którego zgłosiła się matka Kochańczyka.

Wobec hałaśliwego i na wskroś przewrotnego rozdziału „sprawy żulińskiej” przez „prawicowców” Dumie i przez tego samego pokroju prasy rosyjskiej, redakcja „Kuryera Warszawskiego” wysłała do Żulin swego krakowskiego korespondenta, aby zebrał na miejscu wszelkie informacje. (Charakterystyczna jest indolencja rzekomo wielkich dzienników galicyjskich, z których żaden nie zdobył się na taki sprawozdawczy krok!)

Otóż ten korespondent pisze:

„Przed dwoma laty rada szkolna miejscowa w Żulinie, większością głosów zaproponowała nauczyciela Greiss'a, żonatego z nauczycielką, tymczasowo pracującego w Żulinie. Mniejszość stawiała Ukrainka, którego odrzucano, gdyż jest on znanym agitorem. Wówczas to faktem pod jego adresem pogroźki: „Jaki mi tego Łacha przedko wygrzyemy!”

Greiss ma u władzy szkolnej opinię ambigwną, surową karę ustrzymującego pracownika. Językiem ukraińskim włada, jak rodowitym polskim. Zresztą w Żulinie szkoła, pomimo dziesięciu procentów Polaków, jest wyłącznie ruska. Wszystkie przedmioty we wszystkich klasach, wykładane są po rusku. Wykładano języka polskiego jest tylko trzy do czterech godzin tygodniowo. Modlitwa w trzech pierwszych klasach odmawiana jest wyłącznie po rusku chłodem; w czwartym stopniu nauki uczniowie odmawiają modlitwę kolejno. Gdy koleś Rusina — po rusku, gdy Polaka — po polsku. Dzieci polskie w trzech pierwszych klasach muszą modlić się po rusku. W klasie pierwszej nauki języka polskiego niema wcale. Dzieci polskie uczą się czytać tylko po rusku.

Greiss prowadzi szkołę tak, że inspektor krajowy, Matijów, Rusin, po wizytacji udzielił mu pochwały oraz 50 koron nagrody. Tymczasem agitatorzy, przybywający co niedzielę ze Striju, zaczęli pracę zdwojoną, aby wypędzić Polaka i zmusić władzę do misowania Ukrainka. Urlopnik, Iwan Kor-

mita, założył we wrześniu dwie szkie, niby Towarzystwo gimnastyczne, będące ogniskiem agitacji.

Odtąd stosunki stały się coraz niemięjsze. W pierwszych dniach października zmarł chłopiec, Mihał Kochańczyk, chorujący poprzednio przez czas dłuższy. W Żulinie przebywał żandarm, Rusin, wprowadzony do pilnowania zarazy bydłowej. Pomówiwszy z matką o chorobie Kochańczyka, zrobił on doniesienie do sądu o śmiertelnym pobiciu, a jednocześnie chodził od chaty do chaty, zbierając skargi na nauczyciela. Słychać też, że namawiał do stronnicych zeznań. Będzie miał z tego powodu wytoczone śledztwo dyscyplinarne w komendzie żandarmowej.

Sąd wytoczył śledztwo. Prowadzi je Rusin, radca Treszwicki. Wobec tego władze szkolne musiały, do czasu ukończenia śledztwa, zawiesić Greiss'a oraz Greissową. Władze szkolne przeprowadziły już same śledztwo administracyjne. Moment dotychczas paciera polskiego, jest wyłączony. Być może, że Greiss był za surowy w stosowaniu kar dyscyplinarnych, za co będzie w danym razie ukarany, ale czynił to tylko dlatego, aby uzyskać lepsze wyniki nauki. Chłowiek ambigwny, chciał się odznaczyć. *Dnia łacem ani zwrócić nigdy nie był.*

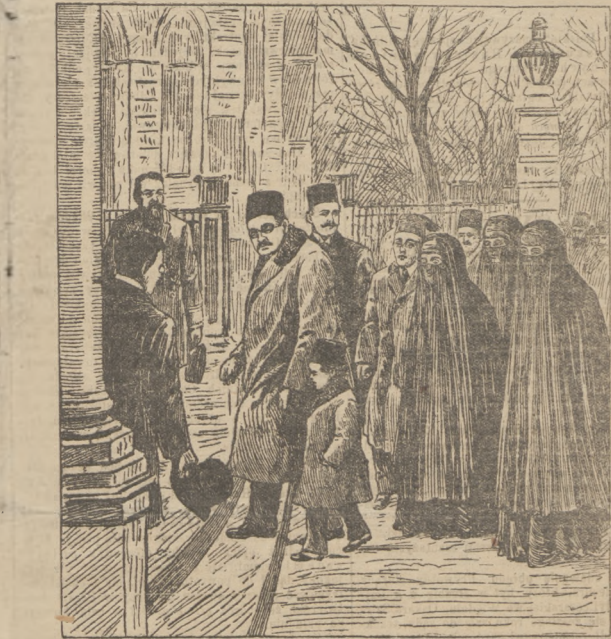
Rozmawiałem z Kochańczykowską, matką zmarłego chłopca: o pacierzu polskim słowa nie wspominał. Twierdził, że nauczyciel potrafił synem za to, że nie trzymał ręk na tawie. Dziecko przelekło się i rozchorowało. Lud łutejszy wywodzi wiele chorób z zabobnie z przerażenia. Kochańczykowa opowiadała dalej, że córkę Różę, Greiss miał bić za to, że nie chciała mówić po polsku. Wypytane jednak bliżej zeszła na twierdzenie, że Greiss kazał Różi tylko przystąpić się po polsku. *Dziękuję za odpowiedź, „jak się modlić?” odpowiedziała: „po rusku!”*

Prawdopodobnie przebieg sprawy był taki: nauczyciel stosował wogóle surowe kary. Kochańczyk niezależnie od tego zachorował i umarł. Agitatorzy, podburzający systematycznie wieś do wypędzenia nauczyciela polskiego i zmuszenia władz do dania nauczyciela ruskiego, postanowili wyzyskać ten smutny wypadek. Śledztwo wysłali wszyscy o zeznaniach pod przysięgą.

Teraz we wsi krąży przeróżne bajki. Sam stwierdziłem, że chłop wiozący mnie opowiadał, iż Róża Kochańczykowa odzisa. Przed chwilą oglądałem ją: widać doskonale! Drugi chłop zapewniał, że komisja sądowa stwierdziła złamanie czaski u Kochańczyka. Tymczasem wiadomo, że żadnych śladów pobicia nie znaleziono.

Wogóle dotychczas krąży same takie plotki. Pozytywne dane pokrywa tajemnicza śledztwa sądowego. Trzeba znać psychologię włóczęgów ruskiego i wpyły agitacji. Dopiero pod przysięgą wyjdzie prawda na jaw.

Trzeba odróżnić trzy motywy sprawy: surowość nauczyciela, chęć wypędzenia Polaka i pozyskania Rusina, Ukrainka, wreszcie agitacja, wy-

Szach peraki za swoim dworem w Wiedniu. (Patrz „Ze świata”).

skującą moment i wysuwającą prześladowanie uczuć narodowych, ażeby wyrzucić nacisk na władzę.

Odpowiedz kłamstw Bobrlińskiego, Aleksiejewa etc. w Dumie przez posta Zukowskiego.

Posel piotrkowski Wł. Zukowski pletnąjąc w Dumie kłamstwa Aleksiejewa (posła rus. mniejszości w Warszawie) na temat sprawy żulińskiej, rzekł między innemi:

„Nawet we Lwowie, chociaż toczy się tam sądzona i hałaśliwa walka w Sejmie, nikt sprawy twójkiej nie podniósł. Podnieśli ją tutaj w Du-

mie, ponieważ wależony jest przeciw polski projekt ustawy szkoły początkowej.

Takie działania stronnictwa pracy nie są programowe, ale — pogromowe, a pogromy nikomu honoru nie przynoszą.

W szkole galicyjskiej początkowej niema tego ostrego, nacjonalistycznego momentu, w jakim walcymy tutaj. Tam toczy się walka o władzę polityczną, o rozwój ekonomiczny, ale niema walki ostrej o szkołę. Zresztą w Galicji ludność rosyjskiej jest 42%, a szkół rosyjskich jest 48%. Galicja posiada i wydaje na oświatę pocztąkową

jak się już na mecie, wysunęła się z pokoju — i weszła w korytarz.

Młodość i rozpacz były jej apogiejami. Odwaga dawała jej świadomość, że mogła „zabić”. Zawase się latwiej i łatwiej dawała samouśmiercenia, niż w przerażeniu oczekiwać, co przyniesie może najbliższa chwila.

Raz — uderzył dławon na wieści kościelnej. Pod ochroną tego dźwięku weszła Marya do jadalni.

Jakś ciowiek na kolanach przesrakiwał kredeos. Srebro stołowe leżało już obok niego na stole.

Młoda kobieta owładnęła wielkie waburzenie. Wiedziała dokładnie, jak na teraz postąpić. Staneć tuż za słudziem, który szybko odwrócił głowę. Zimny otwór lufy rewolwerowej, dotknął jej skroni.

Jedno słowo, a wypale! — rzekła ostro, stanowco, nie przyśmieszny głosem. — Jeżeli nauczyciel opuścił ten dom, nie wam się nie stanie!

Ręka jej była spokojna, nie drżała wcale. Marya posiadała tę ufałość w siebie, tak wiadła kobietom w krytycznej chwili. Wszelka obawa służyła.

Złodziel szerwał się. Przez chwilę przyszedł mu jasecnie na myśl odważyć się na walkę o srebro,

RABUS I KOBIEȚA.

— Tak, mówił lekarz. Miał pań być uratowany, jeżeli nadejdzie ten. Gdy przesił dzisiejszą noc, będzie uratowany.

— To jedyna nadzieja? —
Pani Marya Borecka uśmieła panować nad sobą, ale głos jej drżał od bólu.

— Tak.
Lekarz uważał, że swój obowiązek przysięgał, że na rezes najgorzej. Życie pacjenta wleżało niebezpieczeństwo tylko na włosku.

Dziś jeszcze kilka wskazówek, poczem oddał się.

— Za kilka godzin przyjdzie tutaj sennow... Nie, nie, nie, nie odpowiadają mnie pań, już sam sobie drogę znajdzie.

Młoda kobieta pochylała się nad chorym mężem.

— Spój, Stachu, spój! — przemawiała swym melodyjnym, napskakującym głosem, gładząc chłodną, miękką ręką jego rozpalone czoło.

Bez związku i bez sensu słowa wydobywały się przez splecione usta chorego. Oczy jego patrzyły na żonę bezmyślnie.

— Spój, Stachu, spój! — prosiła Marya z cudością.

I znowu dalej gładziła ręką rozpalone czoło

i skrocie meła. Ten przyknamy okny. „Uspia!” — pomyślała Marya! Boga dzięki usypia.

Intonacje tak było. Chory usnął.

Głębokie westchnienie cigi wyrwało się z pierś młodej kobiety. Powstała ostrożnie, podniosła do okna i usiadła na krześle.

Długie czwanie, pełne obawy i pielęgnowanie smutny ją wiele. Chciała odpocząć na krótko.

Okno było otwarte, aby do pokoju mogło się dostawać łagodne, świeże powietrze. Noc była ciemna, tylko tam i ówdzie iskryła się jakaś gwiazdka na nieboskronie.

Miało spać spokojnym snem. Noc owładnęła światem niepokojem.

Nagle pań Marya drgnęła przerażona i zaczęła w natężeniu nadstuchiwać. Wydawało się jej, iż obok usłyszała jakiś szmer i szelest. Starała się sama uspokoić, wzmawiała w siebie, iż to tylko gra wyobraźni, zmęczonej czuwaniem nad chorym.

Ale nie! Znowu ten sam szelest doszedł jej uszu. Nie mogło być pomyłki! Usłyszała wyraźnie, iż otwierano drzwi do jadalni. Kłamała tam wydawała się szczególnie ostro ton, gdy ją nacisnęło. Tak było i teraz.

Marya stała, jak skamieniała. Opanowała ją obawa, serce jej zaczęło bić gwałtownie.

Główny skład PATHÉFONÓW

STEFAN GRUDZIŃSKI i TADEUSZ BERGER

KRAKÓW, SZEWSKA 10, Telef. 305.

PATHEFON jest najdoskonalszym instrumentem doby współczesnej. GRA BEZ ZMIANY IGŁY, wliczonym szafrem. Płyty nie zużywają się, dlatego grają zawsze równie czysto, głośno i bez chrapania. Płyty o średnicy 24, 29, i 50 cm. Co miesiąc nowości. NOWOSCI! Aparaty szafkowe. Płyty 50 centymetrowe grające z siłą równą pełnej orkiestrze. — Naprawy i przeróbki gramofonów na system Pathé we własnej pracowni. Ządajcie cenowników darmo i opłatnie. W lokalu przegrywa się płyty i demonstruje aparaty bezinteresownie.

Kto raz posłyszał prawdziwy Pathéfon i poznał zalety naszego systemu, pozostaje na zawsze wiernym i gerącym jego zwolennikiem.

GARDEROBY

dziecinna dla panienek do lat 16, dla chłopców do lat 14, kapturki, kapelusze, podczochy, skarpetki, bieliznę, trykotarze i całe wyprawki dla niemowląt
... .. poleca ... ..

FRANCISZEK MARTIN

Kraków, Rynek główny L. 12.

Wiedeński Bank Związkowy — Filia w Krakowie

Kapitał akcyjny: 130 milionów k. Fundusze rezerwowe 39 milionów k.

Kantor Wymiany przeniesiony do lokalu parterowego (Rynek główny, Linia A-B L. 44).

Przyjmuje wkładki w rachunku bieżącym i na 4% książeczki wkładowe

Wskazuje kwoty wypłaty bez wypowiedzenia — Podać renty i opłaty Banku w własnych funduszach. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przynajmniej niecałe, na giełdy krakowskie i zagraniczne pod najdogodliwszymi warunkami.

